ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΕΩΣ ΠΟΤΕ...;"

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Εἶναι βαθὺ καὶ ζωηρὸν τὸ παράπονον τοῦ ἠρωϊκοῦ ἀνθρώπου. Δοκιμάζει ἐλλείψεις πολλὰς. Τὰ οὐσιαστικὰ γεγονότα ἐρχονται, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ ἀφαιροῦν τὴν χαρὰν ἀπὸ τὴν ψυχήν του. Πόνος τὴς ἡμέρας του εἰς συνεχῆ ἀγωνίαν. Κίνδυνοι πολλοὶ τὸν περιζώνουν. Ἐχθροὶ καὶ ἐπιβουλοὶ τὸν κατωπιάζουν τὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ καὶ ἡ νύκτα, ἀντὶ νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ, προσθέτει σύννοιαν καὶ ἐπαυξάνει τὰς ἀνησυχίας καὶ τοὺς πόνους τῆς ψυχῆς του. Ὅταν οἱ ἄλλοι κοιμῶνται, αὐτὸς ἀγρυπνεῖ. Ἀντὶ νὰ γαληνεύῃ, ἀνησυχεῖ περισσότερον. Καὶ ὡς κορυφωμὰ ὅλων των φόβων καὶ των ἀνησυχιῶν, τοῦ ἐρχεται ἡ σκέψις ὅτι τὸν ἔχει λησμονήσει καὶ ὁ Θεός, πιστεύει ὅτι ἔπαυσε πλέον ὁ Παντοδύναμος νὰ τὸν προστατεύῃ. Εἰς ὡρισμένας στιγμὰς ὑποπτεύεται ὅτι ὁ Πανάγαθος θεν ἐνδιαφέρεται πλέον καθόλου δι' αὐτόν. Καὶ ἀφίνει λοιπὸν τὴν ψυχήν του νὰ ξεχυθῇ εἰς ἐδλαβικὸν παράπονον. «Ἕως πότε, Κύριε, ἐπίλησή μου εἰς τέλος; Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἕως πότε θησομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδυνὰς ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἕως ποτὲ ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἰδέ, Κύριε, ἕως ποτε θὰ με ἔχῃς τελείας λησμονημένον; Ἕως ποτὲ δὲν θὰ ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὴν δυστυχίαν μου; Ἕως πότε αἱ ἀγωνιώδεις σκέψεις θὰ μὲ κατατυραννοῦν; Ἕως πότε ὁ ἐχθρός μου θὰ εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ ἐμέ;

«Ἕως πότε...»;

Ἰδοὺ παράπονον, τὸ ὁποῖον ἀκούεται ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θλίβονται καὶ δοκιμάζονται ποικιλοτρόπως. «Ἕως πότε» θὰ διαρκέσῃ ἡ ἀσθένεια αὐτή; Εἶναι τώρα πολλαὶ ἑβδομάδες, εἶναι μῆνες ὁλόκληροι, εἶναι χρόνια, ποὺ ἡ ἀρρώστια μὲ βασανίζει. Ἡ ὑπομονή μου ἐξηντλήθη. «Ἕως πότε» λοιπὸν θὰ διαρκέσῃ ἡ παλύπονος καὶ ἐξαντλητικὴ αὐτὴ ἀσθένεια;

«Ἕως πότε», παραπονεῖται ὁ ἄλλος, θὰ ἀντιμετωπίζω σκληρὸν τὸ πρόβλημα τῆς συντηρήσεως καὶ πότε λοιπὸν μὲ κάποιαν σχετικὴν ἄνεσιν θὰ ἠμπορῶ νὰ ἀνταποκρίνωμαι εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ζωῆς;

«Ἕως πότε» θὰ συνεχίζεται ὁ σκληρὸς ἀγὼν κατὰ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν κακιῶν μου; Ἔρχονται στιγμαί, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος ἀναζῇ καὶ μὲ δύναμιν ἀσυγκράτητον ζητεῖ νὰ μὲ ὑποδουλώσῃ. Ἀλλ' ἕως πότε» θὰ συνεχίζεται ἡ πάλη αὐτή;

«Ἕως πότε» ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τιμιότης τοῦ χαρακτῆρος θὰ παραθεωροῦνται καὶ θὰ ἐπικρατῇ τὸ ψεῦδος καὶ θὰ κυριαρχοῦν οἱ ἄνομοι;

«Ἕως πότε» ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐσέβεια θὰ περιφρονοῦνται, θὰ ἐπιπλέουν δὲ καὶ θὰ ἐπικρατοῦν ἡ ὑποκρισία καὶ τὸ ψεῦδος;

«Ἕως ποτε»;... Ἀλλ' εἶναι πολλαὶ αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἠμποροῦσεν ὁ πιστὸς νὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς λόγους τοῦ προφητάνακτος. Εἶναι πάρα πολλαὶ αἱ θλίψεις, ποὺ ἔρχονται, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, καὶ μᾶς ἀφαιροῦν τὴν χαρὰν καὶ γεμίζουν τὴν καρδίαν μας ἀπὸ μελαγχολίαν καὶ ἀπογοήτευσιν. Ὦ, πόσον θὰ ἠθέλαμεν κατὰ τὰς ὥρας αὐτὰς νὰ ἐκχύσωμεν μὲ εὐλάβειαν τὸ παράπονόν μας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ νὰ τοῦ εἴπωμεν τοὺς φόβους μας καὶ νὰ διατυπώσωμεν τὰς ἀνησυχίας μας. «Ἕως πότε, Κύριε...».

Καὶ πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν αὐτό. Ἐὰν μᾶς ἀνακουφίζῃ τὸ νὰ ξεσπῶμεν ἐμπρὸς εἰς φίλους μας, ἐκδηγούμενοι τὰ βάσανα καὶ τὰς θλίψεις μας, πόσῳ μᾶλλον θὰ ἀνακουφισθῶμεν καὶ θὰ ἐνισχυθῶμεν, ἐὰν καταφεύγωμεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσπίπτωμεν εἰς τὸν «θρόνον τῆς χάριτος», ὁμιλοῦντες πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα μας, ὡς πιστὰ καὶ ταπεινὰ τέκνα του; Ὅταν μὲ ταπεινώσιν καὶ ἁπλότητα παρουσιαζώμεθα ἐνώπιόν του, ἠμποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ τοῦ λέγωμεν:

Πάτερ οὐράνιε, πονοῦμεν, καὶ κλαίομεν πολλάκις κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωήν μας, δοκιμάζοντες θλίψεις καὶ στενοχωρίας. Καὶ ἡ θλῖψις μας, Κύριε, αὐξάνει, διότι πολλάκις νομίζομεν, ὅτι μᾶς ἔχεις ξεχάσει. Ἀλλὰ σύ, ὡς εὔσπλαχνος καὶ στοργικὸς Πατέρας, στεῖλε εἰς τὴν πονεμένην ψυχήν μας τὸ βάλσαμον τῆς παρηγορίας. Ἐνίσχυσε, Κύριε, τὴν πίστιν μας. Φώτισέ μας, διὰ νὰ βλέπωμεν μακρύτερα ἀπὸ τὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας ὑποφέρομεν, καὶ νὰ βλέπωμεν τοὺς ἀνεκτιμήτους καρποὺς τῆς πνευματικῆς ὠφελείας, αἱ ὁποῖαι θὰ προέλθουν ἀπὸ αὐτάς. Διάλυσε, Κύριε, κάθε νέφος μελαγχολίας καὶ θλίψεως, ποὺ ἔρχεται νὰ ἐπισκοτίσῃ τὸν ὁρίζοντα τῶν ψυχῶν μας καὶ νὰ κάμῃ τὴν ζωήν μας φορτίον βαρὺ καὶ πιεστικόν. Ὦ Κύριε, φώτισέ μας, διὰ νὰ μὴ νομίζωμεν ποτὲ ὅτι μᾶς ἐξέχασες, ἀλλὰ νὰ βλέπωμεν παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν πατρικήν σου πρόνοιαν καὶ προστασίαν, ἕως ὅτου μᾶς ἀξιώσῃς νὰ σὲ ἴδωμεν καὶ νὰ σὲ ἀνυμνῶμεν ὡς ἔνδοξον καὶ αἰώνιον βασιλέα εἰς τὴν οὐράνιόν σου βασιλείαν. Ἀμήν.

ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Ὁ θεσμὸς τῆς προίκας πρέπει νὰ καταδικασθῇ καὶ κοινωνικῶς καὶ θρησκευτικῶς. Δὲν ἔχω διαβάσει τὴν ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ, πολὺ λίγα θυμᾶμαι ἀπ' αὐτὰ ποὺ μας διδάσκαν κάποτε στὸ ὀημοτικὸ σχολεῖο. Δὲν πιστεύω ὅμως ὁ Θεάνθρωπος σὲ καμμία ὁμιλία του νὰ διεκήρυξε ὅτι γιὰ νὰ παντρευτῇ μιὰ γυναίκα πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ εἶναι εὐκαιρότατη. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναμένω μιὰ διαφωτιστικὴ ἀπάντηση ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν μελετήσῃ τὴν ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἔχουν ἐγκολπωθῇ τὴν διδασκαλία τοῦ Ἱδρυτοῦ του. Ὁ Θεὸς ποὺ ἐξέλεγξε τὸν δικό μας πλανήτη—γιατὶ ἴσως ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι ἀκατοίκητοι— γιὰ νὰ κατέλθῃ ὁ υἱὸς του καὶ μὲ τὴν διδασκαλία καὶ τὴν διάδοσῃ τῶν ἀρχῶν Του καὶ τῶν νόμων Του νὰ διαλύσῃ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν πλάνη ποὺ ἐπικρατοῦσαν μέχρι τότε ἀσφαλῶς θὰ εἶχε καὶ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινο πρόβλημα ἐξετάσει. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ ἄφησε ἄλυτο. Ἀνέπτυξε τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀναλαμβάνει ὁ ἄνδρας ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἔρχεται σὲ γάμο, καὶ δημιουργεῖ δικήν του οἰκογένεια, τὶς εὐθύνες ποὺ ἐπωμίζεται μιὰ γυναῖκα ὅταν γίνῃ μητέρα καὶ ἄλλα συναφῆ ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν μιὰ οἰκογένεια. Ἑπομένως πρέπει καὶ γιὰ τὸ σοβαρώτατο αὐτὸ κοινωνικὸ ζήτημα νὰ εἶχε μιλήσει. Οἱ πολὺ μορφωμένοι καὶ μελετητὲς ὄχι μόνο τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης τοιαύτης, ξέρουν ἀπὸ πότε ἐπεβλήθη αὐτὸς ὁ θεσμὸς καὶ ἀπὸ πόσα στάδια κρίσεων διῆλθε διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Σὰν μορφωμένοι ἄνθρωποι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαντήσουν καὶ νὰ μᾶς διαφωτίσουν. Περιμένουμε λοιπόν. Ἐὰν ὁ θεσμὸς αὐτὸς δὲν ἐπιοοκιράσθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό, εἶναι ἀντιχριστιανικός. Καὶ ἀπορῶ— ἐὰν συμβαίνῃ αὐτὸ— πῶς ἀκόμη δὲν τὸν ἔχουν χαρακτηρίσῃ καὶ ὡς ἀντικοινωνικό.

Πολλοὶ συμπατριῶτες μας ἔχουν περιοδεύσῃ σὲ πολλὲς ξένες χῶρες, λένε ὅτι σὲ πολλὰ προηγμένα κράτη, δὲν ὑπάρχει ἢ ἔχει ἀτονήσῃ ὁ θεσμὸς αὐτός.

Ἐδῶ διατηρεῖται, καὶ οἱ διανοούμενοι ποὺ εἶναι οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες τοῦ λαοῦ δὲν ἐκδηλώνουν καμμιὰ διάθεσῃ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν καταργήσῃ του. Ἔπρεπε σύσσωμος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος νὰ κινηθῇ γιὰ νὰ καταργηθῇ ἕνας ἀναχρονιστικὸς θεσμός. Σήμερα τὰ φτωχοκόριτσα πολὺ λίγες ἐλπίδες ἔχουν νὰ παντρευτοῦν, διατί πολλοὶ νέοι θεωροῦν τὸ γάμο μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ λύσουν τὸ οἰκονομικό τους πρόβλημα. Μαραζώνουν οἱ φτωχὲς κοπέλες γιατὶ οἱ γονεῖς τους εἶναι οἰκονομικῶς ἀδύνατοι, ἀπαγορευόνται ποὺ δὲν ἔχουν λίρες γιὰ νὰ τὶς προτιμοῦν. Καὶ ψάχνει μόνη της μιὰ κοπέλλα νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν νέο ποὺ θὰ τὴν ἀγαπήσῃ καὶ θὰ τὴν κάμῃ νόμιμη γυναῖκα του χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους γονεῖς της προίκες καὶ πολυκατοικίες. Βρίσκει κάποιον καὶ πιστεύει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἰδανικὸς νέος ποὺ ἀναζητοῦσε. Οἱ σχέσεις τους συνεχίζονται μεχρὶ που ὁ νέος θὰ ἀρχίσῃ νὰ τῆς μιλᾶ σοβαρὰ γιὰ τὰ οἰκονομικά του ποὺ δὲν εἶναι ἄνθηρα, καὶ θὰ τὴν ρωτῆσῃ πόσα μπορεῖ καὶ αὐτὴ νὰ πάρῃ. Οἱ σχέσεις τότε σταματοῦν καὶ ἡ κοπέλα ἀπαγοητευμένη καὶ ἐξουθενωμένη ἀπὸ τὴν διαψευσι τῶν ἐλπίδων της, πεθαίνει κάποιον ἄλλον νὰ τὴν πολιορκήσῃ, νὰ τῆς μιλήσῃ καὶ αὐτὸς γιὰ αἰώνια ἀγάπη καὶ εὐτυχία. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ προίκα εἶναι ἡ νάρκη ποὺ καταστρέφει τὰ περισσότερα ἐρωτικὰ ἰδύλλια. Ὅλα βαδίζουν καλὰ μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου ἀρχίζει κατὰ τὶς ἀτέρμονες συζητήσεις τους νὰ τοὺς ἀπασχολῇ στὰ σοβαρά.

Μέχρι τὴ στιγμὴ αὐτὴ συμφωνοῦν σὲ ὅλα, μένουν καὶ οἱ δυὸ κατενθουσιασμένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴ σύμπτωσι τῶν ἀποψεών τους, ὁ νέος βρίσκει τὴν κοπέλα ὄμορφη, γοητευτική, εὐφυέστατη, χαριτωμένη τὴν βρίσκει ἰδεώδη γιὰ σύζυγό του. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ κοπέλα. Ἀλλοίμονο σὲ ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὸν κατηγορήσῃ μπροστά της. Οὔτε οἱ φανταστικοὶ ἥρωες τῶν πιὸ τολμηρῶν μυθιστορημάτων δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ αὐτόν. Καὶ τὶ δὲν τοῦ βρίσκει ὀμορφιά, ἐξυπνάδα, δραστηριότητα, φιλοτιμία, μεγαλοψυχία, ὅλα τὰ ἔχει. Ποιὸς μπορεῖ λοιπὸν νὰ τοὺς χωρίσῃ; Ποιὸς ἔχει τὴν δύναμι νὰ ἀποσπάσῃ τὸν ἕναν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου; Κανένα ἄλυτο ζήτημα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προίκα. Ὅλα τὰ ἄλλα τὰ εἶχαν συζητήσῃ τὶς ὧρες ποὺ περνοῦσαν μόνοι τους. Τὸ ζήτημα τῆς προίκας τὸ ἄφησαν τελευταῖο. Καὶ ὅταν καμμιὰ φορὰ ἔρχεται ἀναπόφευκτα ἡ σειρὰ του ἀρχίζουν οἱ ζωηρὲς συζητήσεις, οἱ διαφωνίες, οἱ συγκλονιστικὲς περιγραφὲς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ νέου, οἱ συμφωνίες ἀναιροῦνται καὶ οἱ λόγοι ἀνακαλοῦνται. Τότε φανερώνει ὁ νέος τὶς ἀνησυχίες του, τοὺς ἀπώτερους σκοπούς του, καὶ τοὺς φόβους του. Θλιβερὰ λοιπὸν εἶναι τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ. Ὁ νέος ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ποὺ ἔχει γίνῃ προικοθήρας ὅταν ἀποφασίζει νὰ παντρευθῇ ρωτάει νὰ μάθῃ πόσες λίρες πέρνει ἐκείνη, ἔχουν οἰκονομικὴ εὐρωστία οἱ γονεῖς τῆς ἄλλης, καὶ γιὰ τὰ ἄλλα πολλὰ ποὺ ἀφοροῦν τὴν οἰκονομικὴ μόνον κατάστασι τῆς κοπέλας.

Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἡ κοπέλα αὐτὴ εἶναι ὑγιής, ἠθικῶν ἀρχῶν, ἐξυπνη, κατάλληλη μὲ λίγα λόγια γιὰ νὰ γίνῃ γυναίκα του. Ἡ κατάργησις τῆς προίκας θὰ προκαλέσῃ ἀδιηθινὴ κοινωνικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπανάστασι. Ἔχουν ὑποχρέωσι ὅλες οἱ ἐπιστημονικὲς ὀργανώσεις ποὺ συνιστοῦν τὴν πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου βοηθοῦμενες καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ξεσηκωθοῦν, γιὰ νὰ ἐξαγάγουν ἑκατοντάδες χιλιάδες κορίτσια ἀπὸ τὸν μαρασμό, καὶ νὰ τὰ ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ τῆς κατωτερότητος καὶ τὸ ἄγχος ποὺ τὰ βασανίζουν.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἶμαι βέβαιος ὅτι διὰ τῆς παρούσης διατριβῆς μου εἰς τὸν ἀγαπητὸν «Ἐθνικὸν Κῆρυκα» θὰ ἐγείρω ἐναντίον του τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ὡρισμένου γυναικόκοσμου. Τὶ νὰ γίνῃ ὅμως κ. Διευθυντά; Ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγεται καὶ μάλιστα νὰ βροντοφωνῆται. Καὶ ὁ λόγος περὶ τοῦ ντυσίματος τῶν θηλέων μας. Σὲ κάποιαν στάσιν λεωφορείου, μία κυρία προσπαθοῦσε νὰ ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωνε ἡ καϊμένη, διατί νομίζετε; Διότι τὸ φόρεμά της—ἄς τὸ εἰποῦμε φόρεμα—κοντὸ μέχρι τῶν γονάτων καὶ στενό, κολλημένο ἐπὶ τῶν γλουτῶν δὲν τὴν ἄφηνε νὰ ἀνεβῇ, τὸ δὲ ἀνάβαθρον ἦτο λιγάκι ψηλὰ καὶ δὲν τὴν ἄφηναν τὴν καϊμένη ν' ἀνεβῇ. Ἡγωνίζετο, ἵδρωνε, ἐξίδρωνε, ἀλλ' εἰς μάτην. Οὔτε τὸ φόρεμα, οὔτε καὶ τὸ σκαλοπάτι τῆς ἐπέτρεπαν ν' ἀνεβῇ ἐλεύθερα. Ἐν τέλει μετὰ κόπου καὶ... ἱδρώτας ἐπέτυχε ν' ἀνεβῇ, ἀφοῦ ἐπεμβάς καὶ ἐγὼ τῆς συνέστησα νὰ... τραβήξῃ λίγο πρὸς τὰ ἄνω τὸ φόρεμά της διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ν' ἀνεβῇ, ὅπερ ἐν τέλει ἐγένετο καὶ ἔτσι ἐγλυτώσαμε. Εἰσέπραξα ὅμως ἐννοεῖται καὶ ἐγὼ τὴν σχετικὴν.... «πατσαβουριάν» μου σὰν ἐλάχ ποὺ ἐφάνην μὲ τὸ νὰ ἐπεμβαίνω ἐκεῖ ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ προκληθοῦν γέλωτες εἰς τοὺς ἐπιβάτας, ἀλλὰ δὲν ἐκατάλαβα ἐὰν ἐγελοῦσαν μὲ ἐμὲ τὸν ἀνόητον ἢ μὲ τὴν κυρίαν. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἐρωτήσω κ. διευθυντά: Μὰ τὶ ντύσιμο εἶναι αὐτὸ ποὺ κάνουν ὡρισμένες γυναῖκες; Ἄλλες τόσο στενὰ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀνοίξουν τὰ πόδια τους καὶ νὰ περιπατήσουν, ἄλλες σὰν τοὺς ἡρωϊκοὺς μας τσολιάδες τῶν ἀνακτόρων, ἑπάνω ἀπὸ τὸ γόνατο, ἄλλες σχεδὸν τελείως γυμνές—αὐτὸ τὸ αἶσχος μὲ τὸ στῆθος ἔξω. Μὲ τὸ ἐλάχιστο σκύψιμο, «ὁρίστε κύριοι... Ἄλλες μὲ γυμνὲς τὶς πλάτες μέχρι καὶ τῆς ὀσφύος. Κάθονται στὰ αὐτοκίνητα, στὰ κέντρα καὶ παντοῦ, προσπαθοῦν νὰ συμμαζευθοῦν, νὰ κρυφθοῦν λίγο, ἀλλὰ ἀδύνατον. Μὰ τὶ κακὸ εἶναι αὐτό; Ἐπειδὴ συνέβη νὰ ντυθῇ ἔτσι μία κοκκότα ἢ δὲν ξέρω ποιὰ ἄλλη, ἐπάνω στὴν ἐκκεντρικότητά της, αὐτὸ γίνεται νόμος ὅτι πρέπει νὰ ντυθῇ κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ ἡ τελευταία χωριατοπούλα; Ἢ νομίζουν ὅτι μὲ τὴν προκλητικότητα αὐτὴν θαυμάζονται; Δυστυχῶς, μόνον ἀηδίαν καὶ περιφρόνησιν προκαλοῦν εἰς τὸν πολὺν κόσμον, ποὺ κρατάει τὸν μεσαῖον δρόμον, καὶ δὲν συμμερίζεται οὔτε τοὺς ἀναχρονισμούς, ἀλλὰ οὔτε τοὺς ἐκτραχηλισμούς, μερικῶν ἀξιολύπητων μοντέλων. Ποὺ κατήντησε αὐτὸ τὸ ντύσιμο τῶν γυναικῶν. Νομίζουν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἐξωφρενισμοὶ ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν κομψότητα; Ἀλλὰ τὶ λέγω ἐγὼ ὁ ἀνόητος; Ὅλα γίνωνται ἐν ὀνόματι τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς μόδας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει νὰ εἶναι οἱ μὲν ἄνδρες ντυμένοι καὶ οἱ γυναῖκες γυμνές. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ θεὰ Μόδα ἢ μᾶλλον ὁ δαίμων τῆς μόδας, ἐπιβάλλει καὶ κάτι ἄλλες παραξενιές, ἔνεκα ἡ... ἐξέλιξις, γύρω ἀπὸ τὴν ὀνομασία τῶν θηλέων μας. Δηλαδὴ μετέβαλε τὴν Ἀθανασία σὲ Νανά, τὴν Ἑλένη σὲ Λέλα, τὴν Ἀγγελικὴ σὲ Κοκὸ κλπ. Εἴμαστε δηλαδὴ γιὰ τὸν κακόν μας τὸν καιρὸν ἔτσι ποὺ κατάντησαμε. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὰ θήλεα, ἀλλὰ ἀρὲ χριστιανές μου, τὶ καταλαβαίνετε ὅταν ἔχετε τὴν πλάτη ἔξω καὶ τὰ γόνατα; Αὐτὰ ὅλα δὲν εἶναι κομψότης, δὲν εἶναι ὡραῖον. Εἶναι μόνον προκλητικὸν καὶ γελοῖον!

Εὐτυχῶς ὅμως, μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρεῖται ὅτι τὸ σεμνὸν ντύσιμο ἐπανέρχεται σὲ πολλὲς κοπέλλες. Εὐτυχῶς ἐπαναλαμβάνω, παρατηρεῖται μία στροφὴ πρὸς τὸ ὄντως ὡραῖον, τὸ σεμνό, τὸ εὐπαρουσίαστον τῶν γυναικῶν. Παρατηρεῖται μία στροφὴ πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀπόψεως ὅτι θὰ θήλεα εἶναι καὶ αὐτὰ πρόσωπα μὲ ἠθικοπνευματικὴν ὀντότητα καὶ ὄχι... ἀντικείμενα ὅπως τείνει νὰ τὰ καταντήσῃ ὁ δαίμων τῆς μόδας.

Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὶς γυναῖκες ἀλλὰ ἐπιμένω ὅτι πρέπει νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια ὅπως τὴν νοιώθω.

Μετὰ τιμῆς

ΘΕΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγρότης—Ὀθρυὰ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝαι. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου ζαχάρεως τῆ ς Ἀλαρίσης καὶ ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, ὡς πιστεύεται, θὰ διατεθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ζάχαρις. Τὸ γεγονὸς εἶναι συγκινητικὸν καὶ γεμίζει μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος.

Προϊόντα, διὰ τὰ ὁποῖα μέχρι καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἐθεωρεῖτο ἀδύνατος ἡ παραγωγὴ εἰς τὸν τόπον μας, ἤδη παράγονται καὶ ἐξασφαλίζουν πολλὰ ὀφέλη διὰ τὴν χώραν καὶ τὸν Λαόν. Ἐξοικονομεῖται πολύτιμον συνάλλαγμα, διὰ τῆς ἐξαλείψεως τῆς εἰσαγωγῆς των ἔξωθεν καὶ ἐνίοτε καὶ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς των διασφαλίζεται ἐργασία εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων, ἡ ἐπαρχιακὴ Ἑλλὰς τονοῦται καὶ ἡ ἐκβιομηχάνισις προχωρεῖ μὲ γοργὸν ρυθμὸν καὶ ἀποδοτικῶς.

Ὅλα αὐτὰ ἐπετεύχθησαν χάρις εἰς τὴν μεθοδικότητα, τὴν ἐργώδη δραστηριότητα καὶ τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἀλήθειαν, ἀδιαφισβήτητον, διὰ κάθε καλόπιστον κριτήν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

***

Ἀποτελεῖ εὐτυχὲς γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Κρουστσεφ εἰς μίαν ἔκρηξιν εἰλικρινείας ἀπεκάλυψε τὰς πραγματικάς του προθέσεις καὶ τὸν πραγματικόν του ἑαυτόν. Ἀπεκάλυψε ὅλην τὴν περὶ φρονησίν του πρὸς τὸν δυτικὸν πολιτισμὸν καὶ πρὸς τὰ ἀνώτατα σύμβολά του. Ἄφησε τὰς ὑποκρισίας διὰ τοὺς παρακατιανοὺς ὁπαδούς του τοὺς προτείνοντας τὰς ἀποπυρηνικοποιημένας ζώνας τῶν Βαλκανίων αὐτοὺς τοὺς ψευδοαποστόλους τῆς συνυπάρξεως καὶ τοῦ βαλκανικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ εἶπε τὰ σύκα σύκα καὶ τὴν σκάφη σκάφη. Καὶ ἔτσι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ ὁποῖος δυστυχῶς ἔχει ἀσθενῆ μνήμην ξεύρει ποὺ εὑρίσκεται καὶ τὶ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι μεγάλος καὶ τὴν Ἀκρόπολιν τὴν ὁποίαν διετήρησε καὶ δίεσωσε ἐπὶ 23 αἰῶνας θὰ τὴν διασώσῃ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην ἱστορικὴν κρίσιν ἔως ὅτου καὶ πάλιν ἐπικρατήσουν εἰς τὸν κόσμον τὰ ἰδεώδη τὰ ὁποῖα ἐκφράζουν τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

***

ΤΙ ΓΡΑ ΦΟΥΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Τὸ περιοδικὸν τῆς «Αὐτοκινητιστικῆς Λέσχης» τῆς Ἰταλίας, τὸ «ΟΤΟΜΟΜΠΙΛΕ» ἀφιερωσε τὴν περὶ τουρισμοῦ σελίδα του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὑποδεικνύει εἰς τοὺς ἀναγνώστας του νὰ ἐπιχειρήσουν ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κυρίως νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς Ἀθήνας, Ὀλυμπίαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κυκλάδας, Βόλον, Μέτεωρα καὶ Καστορίαν.

Ἀκολούθως παραθέτει πληροφορίας διὰ τοὺς τουρίστας, ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι τοὺς εἶναι ἀπαραίτητοι προκειμένου νὰ περιηγηθοῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ καταλήγει ὑπογραμμίζοντας ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κουζίνα εἶναι ἡ καλυτέρα τῶν ὅσων ὑπάρχουν.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς εἰδικὴν ἀνταπόκρισίν των ἐξ Ἀθηνῶν οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου χαρακτηρίζουν τὴν παράστασιν τῆς »Μηδείας» τοῦ Κερουμπίνι εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου ὡς «πραγματικὸν θρίαμβον τῆς κ. Μαρίας Κάλλας».

«Μίαν φορὰν καὶ ἕνα καιρὸν—γράφουν— τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἤλκυσε τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἐπίδαυρον. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν, ἡ παρουσία τῆς κ. Μαρίας Κάλλας εἶναι ἡ αἰτία τῆς συρροῆς τοῦ κόσμου εἰς τὸ περίφημον ἀρχαῖον θέατρον. Διὰ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἔτος ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ παράστασις τῆς κ. Μαρίας Κάλλας, μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικὴν ὅπεραν ἵσταται ὡς κορυφαία τῶν λοιπῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν.

ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

***

Εἰς τὴν